

et udtryk for, at man i det hele taget vil føre en intelligent skattepolitik.

Fru Pia Gjellerup har på et tidspunkt været så venlig at sende mig det her oplæg om fremtidens velfærd og lavere skat på arbejde fra Socialdemokratiet – eller fra Socialdemokraterne, tror jeg det hedder nu om dage – hvor man har nogle positive tanker om at lette skatten på arbejde.

Så vil jeg spørge fru Pia Gjellerup: Synes fru Pia Gjellerup, at det er intelligent at satse på, at finansiering uden problemer for erhvervslivet kan skaffes til veje ved at beskatte virksomhederne med over 80 mia. kr. ekstra? For det er jo det, der ligger i Socialdemokratiets skatteoplæg. Er det udtryk for intelligent skattepolitik, at man i den grad satser på, at dansk erhvervsliv kan køre videre med en beskatning i den størrelsesorden oven i de skatter, man betaler i forvejen?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Henrik Vestergaard for tredje gang og derefter fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Fru Pia Gjellerup bad mig venligt lige før om at flytte mig fra en plads, fordi jeg spærrede for hendes løbebane. Det er den løbebane, der de sidste år er gået fra at være finansminister til at være finansordfører med et samlet finansudspil og til i år at være finansordfører uden et samlet finansudspil, så vil jeg selvfølgelig nødig spørre for den løbebane.

Kl. 18.05

Men jeg kan forstå, at den klare tale, vi får i dag, går ud på at sige, at erhvervslivet kan forvente sig ekstra byrder; befolkningen kan ikke forvente, at skattestoppet bliver fastholdt, hvis fru Pia Gjellerup kommer til magten.

Jeg må sige, at der jo ikke er nogen sammenhæng i det her. Kunne fru Pia Gjellerup ikke løfte bare lidt af sløret for, hvordan man skaber vækst i det her samfund, hvordan man vil tøjle det offentlige forbrug, som man hidtil ikke har været i stand til, og hvilken skattepolitik kan boligejerne, kan børnefamilierne, kan pensionisterne forvente sig, hvis fru Pia Gjellerup vender løbebanen rundt og igen bliver finansminister?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at dagpengesystemet er et selvstændigt og delvis forsikringsbase-

ret system, som bygger på – og det har det altid gjort – en individuel rettighed og individuelle forpligtelser. Det har vi ikke bygget hele vores øvrige forsørgelsessystem op på, og derfor er det selvfølgelig en meget, meget voldsom ændring, hvis man skulle gå over til at lave et individualiseret system.

Jeg kan sagtens også komme med argumenter for det, men det må jo næppe være under korte bemærkninger i en finanslovdebat.

Med hensyn til at flytte mennesker fra fuld tid til deltid: Nej, det er jo faktisk at flytte mennesker ind fra nultid til noget, der vil være nødvendigt for at opretholde det, vi har talt om, opretholde den økonomi, man har haft i familien. Så ville der ikke skulle så meget tid til. Men vi ved så også erfaringsmæssigt, at hvis man får et lille fodfæste på arbejdsmarkedet, er det meget lettere også at få det fulde fodfæste, og det vil vi faktisk i meget høj grad være optaget af.

Vi synes, at for mennesker, der gerne vil arbejde fuldtids, skal vi også prøve at få tilrettelagt en økonomisk beskæftigelsesmæssig politik, så det bliver muligt. Løsningen er at medarbejde i stedet for at modarbejde.

Til hr. Lars Barfoed: Ja, det er jo synd, han ikke har hørt alt det om intelligens inden, for det var sådan set meget morsomt. Men virksomhederne beskattes med 80 mia. kr. mere ifølge skatteudspillet, og så siger hr. Lars Barfoed: oven i de skatter, der betales i forvejen. Det synes jeg simpelt hen er en urimelig og jeg mener faktisk en fra hr. Lars Barfoeds side overraskende udlægning, for den er unfair på enhver måde.

Der er nemlig ikke tale om oven i, nej, der er tale om, at virksomhederne så til gengæld får reduceret deres opgaver væsentligt i forhold til at betale medarbejdernes skat, fordi der vil komme betydelig lavere skat på arbejde.

Det er jo faktisk det, erhvervslivet i meget, meget høj grad beder om, og jeg synes, det ville have været fair, hvis man også havde taget det med.

Til hr. Henrik Vestergaards lidt private bemærkninger vil jeg sige, at jeg er glad for at have været med til gennem 9 år at have ansvaret for dels som folketingsmedlem, dels i en periode eller to som regeringsmedlem for en udvikling af det danske samfund, som førte til den højeste beskæftigelse og største velstand nogen sinde. Der er meget at ødelægge, desværre.